

Nadišiel ČAS KÚPANIA. „No hybaj! Šuť sem do vane!
Nehraj na mňa neviniatko, dobre vieš, čo nastane.
Viem, že vodu nemáš rád, no pohňi kostrou, kamarát.
Z mydla mávaš nočné mory, no z tvojho smradu sme už chorí.
Vydrhnem ti uši a namydľím aj zadok,
smrad a špinu nestrpím – na tie nemáš nárok!“

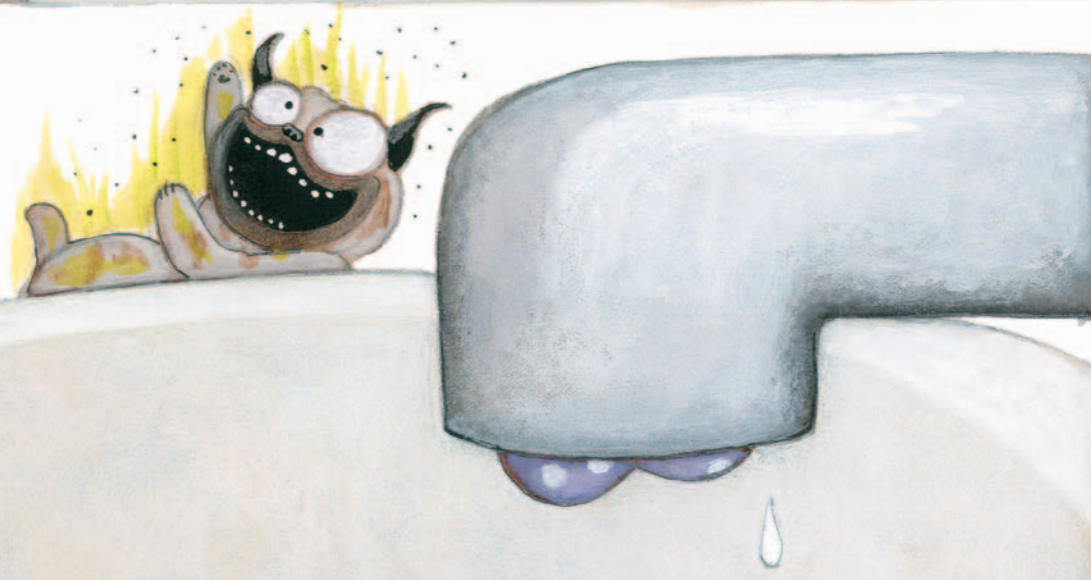
A je naspät! Opatrne
našlapuje po okraji vane,
hľadí v strachu na vodu,
ktovie, čo sa stane...

Vtom schytí
svoju hračku
a upchá prívod vody.

Krochká a raduje sa,
saltá k tomu robí.

Panička už v dverách stojí a trasie sa od zlosti,
vyškerený Darebák robí tanček radosti.

„VODU NEMÁŠ,
KÚPEĽ NEDÁŠ!
MYDLO SI STRČ DO ŠUPLÍKA,
KAM SA HRABEŠ NA MOPSLÍKA!“

